

"میني بچي - جتنا سميه ملي سچي کمائي کرو، چلتني ٿرتني ڪرم ڪرتني
بادپ کي ياد ۾ رهنا هيں سچي کمائي کا آدار هئ، اسڪ ڪوئي تکليف نهين"

پرشن :- جن بچون ۾ گيان کي پراكاشنا هونگي انکي نشاني سناؤ؟

اُتر :- جن ۾ گيان کي پراكاشنا هونگي انکي سڀ ڪرم اندریان سیتل هو جائينگي.
چنچلتا سماپت هو جائينگي. اوستا ايڪ رس هو جائينگي. مئنس سُدرٽي جائينگي.

پرشن :- شو بابا کي ياد بُدّي ۾ ڀتارٿ نهين هئ تو رزلت کيا هونگي؟

اُتر :- ڪوئي نه ڪوئي وڪرم ضرور هونگا. بُدّي اتنما ڀي ڪام نهين ڪرينجي ڪ هماري
دواران ڪوئي وڪرم هو رها هئ. بادپ کا فرمان نه مانني کي ڪارڻ دوکا کاتي رهينگي.

گيت :- آخر وهم دن آيا آج.....

اوم شانتي . بچون ڪو خاطري هو گئي هئ ڪ بيڪد کا بادپ آيا هوئا هئ. ڪرسن ڪو بيڪد
کا بادپ نهين ڪھينگي. يه گيت تو ڀهان کي نائڪ والون نين بنائي هوئي هئ. مهاراج آڌيراج
ڪرسن کي ليئي ڪهتي هئ. بادپ ڪهتي هئ مئن تو نهين بنتا هون. تم بچون ڪو بنتا هون تو
إن گيتون سين ڀي ڪچ نه ڪچ آچا آرٿ نکلتا هئ. بيڪد کا بادپ غريب نواز ضرور هئ، جس
پارت ڪو شاهوڪار بناتي هئ وهم ڀارت آب غريب بن گيا هئ. ڀارت ۾ هين انڪا جنم هوتا هئ اور
ڪھين انڪا جنم گايا هوئا نهين هئ. پلي پوجا ڪرتني هئ، ڪوئي ڀي نيشن ۾ يه چتر هئ پرنتو
جمم تو ڀهان هوتا هئ نان. جئسي ڪراييٽ کا جنم اور ڪوئي جڳهه هئ پرنتو چتر تو ڀهان ڀي
هئ نان. تو ڀارت ڪو گاد فادر کا بَرَث پليس ڪھينگي. منش تو ڪچ سمجھتي نهين. وهم تو
ايشور ڪو سرو ويابي ڪه ديتني هئ. آجي تمکو ڀي پئتا نهين ٿا. آپي جانتي هو ڪ ڀارت پنٽ
پاون پرم پنٽ پرماتما کا بَرَث پليس هئ. منش تو سمجھتي هئ ڪ پرماتما تو جنم مرڻ سين نيارا
هئ. هان، مرڻ سين بيشك نيارا هئ ڪيونک انڪا آپنا شرير تو هئ نهين. باقي جنم تو هوتا هئ
نان. بادپ ڪهتي هئ مئن آيا هون، ميرا دويه جنم هئ اور منش تو گري ۾ پرويش ڪر چوئي
سين بڙي بنتي هئ. مئن آئسا نهين بنتا هون. هان، ڪرسن ما ڪي گري ۾ جاتي هئ. چوئي سين
بڙا بنتي هئ. هر ايڪ آتما آپني ما ڪي گري ۾ پرويش ڪر جنم ليتي هئ. يه منش ماتر ڪي بات
هئ. منش هيں ڪنگال، منش هيں سرتاج بنتي هئ. ڀارت ستير آڊ ۾ دبل سرتاج ٿا. پؤترتا ڪي
نشاني رهتي هئ. پؤترتا ڪا تاج اور رتن جڙت تاج ٿا نان. پؤترتا گم هو جاني ڪي باد صرف ايڪ
تاج رهتا هئ. وشو ڪا مالڪ ٿي ڦر پُنرجنم ليتي ليتي ايڪ تاج گم هو گيا. ڦر سندل تاج والي بنني.
يه گيان ڪي باتين هئ. پوجيه سين پوجاري بنني ڪي ڪارڻ ايڪ تاج گم هو جاتا هئ. راجائين
پتت هوتي آئي هئ اور جو پاون راجائين سوريوensi چندرونسي پاست هو گئي هئ انکي چترون
ڪي پوجا ڪرتني آئي هئ. جو پؤتر پُوجيه ٿي وهي ڦر پوجاري بنني هئ. انکو هين 84 جنم
پوچني پرتني هئ. جو ڀارت ڪله پوجيه ٿا سو آب پوجاري بنا هئ. ڦر پوجاري غريب سين
پوجيه شاهوڪار بننا هئ. آب تو ڪتنا غريب هئ. ڪهان هيون ڪي محل ٿي، مندر ڪي اوپر
ڀي ڪتنبي هيري جواهرات جڙي هوئي ٿي. تو وي آپنا محل تو اور هيں آچا بناتي هونگي

نان. آپي تو ڪتنا غريب هئ. غريب سين شاهوڪار آپي تم ڦر بنتي هو. پرشارت تم بچون کو ڪرنا هئ. ڀڪتيلان روز بتلاتي هئ. جننا ٿائي فرصنت ملي يهه ياد ڪي ڪمائی ڪرندي هئ. آئسي بھت ڪام هوتي هئ جنڀ ٻڌي نهين لگاني هوتي هئ. ڪوئي ڪوئي ۾ ٻڌي لگاني پرتني هئ. تو جب فرصت ملتني هئ، گھومني ڦرنبي جاتي هو تو باپ ڪي ياد ۾ رهو. يهه ڪمائی بھت ڪرنبي هئ، يهه هئ سچي ڪمائی. باقي تو وهم هئ آلپ ڪال ڪي ليئي جوئي ڪمائی. يهه سڪيا تم بچون ڪو آپي هيٺ ملتني هئ.

تم جانتي هو ڪ همکو بيڪد ڪي باپ سين بيڪد ڪا ورثا لينا هئ، اس ڪوئي ڀي تڪليف نهين هئ. گھربار ڀي نهين چڙاتي هئ. صرف ڪهتي هئ بچي وڪار ۾ نهين جانا هئ. اس پر هيٺ آڪثر ڪركي جهڳڙا چلتا هئ. اور ستسنگون ۾ آئسي جهڳڙي ٿوريئي هوتي هئ. وھان تو جو سُنایا وھ سٽ سٽ ڪه ڪر چلي جاتي هئ. جهڳڙا يهان هوتا هئ. اس رُدر گيان ڀگيه ۾ آسروں ڪي وگهن ضرور پرينگي. آٻائون پر آتياچار هوتي هئ. جئسي دروپدي ڪو ڀي دڪاتي هئ ٻڪارا هئ ڪ بابا همين يهه ننگن ڪرتني هئ، ان سين بچائو. باپ ڪي تو سڪيا هئ ڪ ڪي ڀي ننگن نهين هونا هئ. جب تک ايك رس اوستا هو جائي تب تک ڪوئي نه ڪوئي چنچلتا چلتني رهينجي. جب تک گيان ڪي پراكاشنا هو، ٻڌي ۾ يهه خيال رهي ڪ همکو ڪمپئنين هو رهنا هئ. ولائت ۾ بھت ٻودي وانپرستي هوتي هئ. سمجھتي هئ ٻچاڙي ۾ ڪون مالڪ بنينجي، بال بچي تو هئ نهين، اس ليئي ٻچاڙي ۾ ڪمپئنين بناء لينتي هئ. ڦر ڀي ڪچ ُنكو دي چلي جاتي هئ. تم لوگ تو آخبارين پڙهني نهين هو، آخبارون ۾ سماچار بھت آتي هئ. تم بچون ڪو ڪوئي وھ پڙهنا نهين هئ. باپ تو ڪهتي هئ ڪ ڪچ ڀي نهين پڙهي هو تو آچا هئ. جو ڪچ ڀي پڙهي هو وھ ڀول جائو. همکو باپ آئسا پڙهاتي هئ جو هم سچي ڪمائی ڪر وش ڪي مالڪ بن جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ هبيئ نو ايول، سڀ نو ايول.... يهه تمهاري ليئي هئ. آب تم مندر لائق بن رهي هو. تمکو باپ گيان ساڳر ملا هئ تو ُنكا هين سُننا پري. دوسري ڪي تمکو ڪيا سُنني ڪي درڪار هئ. منش ٿيچر ڪي پاس، گرو ڪي پاس جاتي هئ تو گرو ڪي آئسي ڪهتي هئ ڪيا ڪ ڪام وڪار ۾ نهين جائو. وھ تو پاون بنني ڪي سڪيا دينتي نهين. ڪوئي ڪو وئراڳ آتا هئ تو وھ گھر بار چور ڀاڳ جاتي هئ. باپ جو شواچاريءه هئ وھ گيان ڪا ڪلش تم ماتائون ڪي سر پر رکتي هئ. باقي اس پتت دنيا ۾ لڪشمي ڪھان سين آئي! لڪشمي نارائط تو ستيئ ۾ هوتي هئ. آپي شو بابا ان دواران بئث سمجھاتي هئ. شواچاريءه واچيمه برهمما مڪ سين تم بروبر سورڳ ڪي دوار کولتي هو تو ضرور تم هين مالڪ بنينجي. سورڳ ڪا دوار کولني هو گويا سورڳواسي بنني ڪا پرشارت ڪرتني هو. تمهاڻا پرشارت هين هئ نرڪواسي منش ڪو سورڳواسي بنانا. باپ ڀي يهه شيوا ڪرتني هئ نان پتت سين پاون بنانا، تمهاڻا ڀي يهه ڏنڌا هئ، جو باپ ڪا ڏنڌا هئ. آتمائون ڪو سورڳواسي بنائو. سورڳ ڪي چاھنا تو سڀ رکتي هئ نان. ڪوئي مرتا هئ تو ڪهتي هئ فلاڻا سورڳ پڏارا. اُن سين پوچنا چاهيئي ڪ جب وھ سورڳ ۾ گيا تو ڦر نرڪ ٻلاڪر برهممن آد ڪيون ڪلاتي هو. ڦر تو يهه آگيان آنديارا هوئا. تم

یهان سین سوکیم وطن ۾ لی جاکر کلاتی هو ڪيونک تم جانتی هو یہ پُئتر یوچن هئ۔ وہ جو مَر جاتی هئ اُنکو پُئتر یوچن ٿوریئی ملتا ہونگا۔ لکتی هئ بابا فلاٹی ڪا یوگ لگائو تو اُنکو پُئتر یوچن ملي۔ گایا ھوئا هئ دیونائیں پی برہما یوچن کو پسند ڪرتی هئ۔ بروبر تمھاری مکفل سوکیم وطن ۾ لگتی هئ۔ ائسی نہیں ڪے ڏيان ڪوئی آچا هئ، نہیں، یوگ کو ڏيان نہیں ڪھا جاتا اور ڏيان کو یوگ نہیں ڪھا جاتا۔ باپ ڪھتی هئ میری ساث ٻڌي یوگ لگائو تو وکرم وناش ہونگی۔ وئکنٹ ۾ جاکر راس ولاس ڪرتی هئ، وہ ڪوئی ڪمائی نہیں هئ۔ مرلی تو سُن نہیں سکتی۔ یہ پوگ آد تو ایک رسم رواج هئ دراما آنسار۔ منشوں کی رسم رواج اور سنگر یئی برہمٹون کی رسم رواج ۾ رات دن ڪا فرق هئ۔ یهان سین جاکر سوکیم وطن ۾ کلاتی هئ۔ ان باتون کو جب تک نئیں سمجھی نہیں، تب تک سنشیم اوٺتا هئ۔ ھم ڪھینچی دراما آنسار اسکی تقدیر ۾ نہیں هئ تو سنشیم پرا اور چلا گیا۔ فکر کی بات نہیں، انکی تقدیر ۾ نہیں ٿا۔ پھلی بات پُوُل جاتی هئ ڪہمکو باپ سین ورثا لینا هئ۔ ڪوئی بات ۾ سنشیم ٻڌي بن پرتی هئ۔ آڙی ھمارا ڪام هئ ورثی سین۔ ھم پڙھائی ٿر ڪيون چوري! مرلی تو سُننا هئ نان۔ نراڪار باپ تمکو ڊئریکشن ڪئسی سُنائیں گی۔ اُنکو مُک ضرور چاھیئی۔ برہما مُک سین آٿوا برہماڪمار ڪماریوں سین سُننا هئ۔ ڪوئی ٻاھر ۾ دُور چلی جاتی هئ۔ مرلی پی نہیں مل سکتی هئ تو باپ ڪھتی هئ ھوئی ھر جا نہیں هئ۔ تم یاد ۾ رهو اور سُودرشن چکر ڦراتی رهو۔ یہ باپ کی شریمت ملي ھوئی هئ۔ ڪھان پی ھو، تم لڑائی کی مئدان ۾ ھو۔

باپ مِلیتري والون کو پی سمجھاتی هئ ڪتمکو وہ سروس تو ڪرنی هئ، یہ تو تمھارا ڏندا هئ۔ شہر کی سپیال ڪرنا هئ۔ تم پڳهار کاتی هو، ائگریمینٹ کی ھوئی هئ تو سپیال پی ڪرنی هئ۔ ٻڌي ۾ لکش تو بئنا ھوئا هئ۔ بیحد ڪا باپ سورگ ڪارچتا هئ، وہ ڪھتی هئ بچی تم میری یاد ۾ رھو تو وکرم وناش ہونگی۔ شو بابا کی یاد ۾ رہم کر کائو تو ڪوئی ائسی چیز ہونگی وہ پُئتر ھو جائیں گی۔ جتنا ھو سکی پرهیز پی رکنی هئ۔ لاچاری حالت ۾ بابا کو یاد ڪرکی کائو۔ اس پی ھین مکنن ھئ۔ گیان کو یڏ نہیں ڪھا جاتا، یاد ۾ ھین یڏ ھوتی هئ۔ یاد سین ھین وکرم وناش ہونگی۔ مايا ڪا ٿئر نہیں لگینگا۔ دیھ آپمانی نہیں بنینگی۔ تم آپنی کو آتما سمجھو۔ تم شریر کو یاد ڪرتی رہتی هو، آتما کو پُوُل گئی هو۔ اس لیئی پُوچا جاتا هئ آتما ڪا باپ ڪوئن هئ، اُنکو جانتی هو؟ اُنکا نام روپ دیش ڪال ڄکو۔ اُنڀی پی ورائتی لکتی هئ۔ ڪوئی لکتی آتما ڪا باپ ھنومان هئ، ڪوئی ڪیا لکتی، ڪتنا آگیان هئ۔ تو ٿر سمجھا یا جاتا هئ آتما تو ھئ نراڪار۔ تمھارا گرو تو ساڪار هئ۔ نراڪار ڪا باپ ساڪار ڪئسی ھونگا! سمجھانی کی پرئکتس پر سارا مدار هئ اور سات ۾ مئنرس پی آچی چاھیئی۔ بہت آچی آچی بولنی والی هئ۔ دوسري ڪو تیر آچا لگ جاتا هئ۔ خد ۾ مئنرس نه ھونی ڪارڻ اُنتی ھوتی نہیں۔ یاد بہت آچی چاھیئی۔ ڪوئی تو گیان بہت آچا سُناتی ھئ، یوگ ڪڻ پی نہیں۔ ائسی نہیں ڪی یوگ بُر گیان کی ڏارڻا نہیں ھو سکتی هئ۔ ڏارڻا تو ھو جاتی هئ۔ سمجھو ڪسکو ھستري جاگرافي سُناتی هئ، وہ تو جھت ٻڌي ۾ بئٹ جائینگا۔ بابا کی یاد ڪا ڪڻ پی ٻڌي ۾ نہیں ھونگا۔ ماس مдра پی

کاتی ہونگی۔ یہ تو ایک کھاٹی ہئ، وہ یاد پرنا تو سچ ہئ۔ ہستری جاگرافي بُڈی ۾ آ جاتی ہئ۔ یاد کی بات ہین نہیں۔ پُئترتا کی یہی بات نہیں۔ اُنسی یہی بہت ہئ۔ شو بابا کو یاد نہیں کرتی تو وکرم وناش ہوتی نہیں۔ اُور ہین جاستی وکرم کرتی رہتی ہئ۔ اتنا یہی بُڈی کام نہیں کرتی ڪی یہ وکرم ہئ۔ فرمان نہ ماننا یہ تو بُڑا پاپ ہئ۔ شو بابا کا فرمان ہئ نان، یہم کرو۔ اُنکا فرمان نہیں مانینگی تو بُڑا دوکا کائینگی۔ باقی ہستری جاگرافي سُنانا تو بُڑا سچ ہئ۔ بابا نین سمجھایا ہئ تم اسکولون ۾ یہی جاکر سمجھاء سکتی ہو۔ یہم تم حد کی ہستری جاگرافي پُڑھتی ہو۔ بیکد کی تو تم پُڑھتی نہیں ہو۔ لکشمی نارائن کاراجیہ بتائو کھان گیا؟ سوریونسی، چندرونی ڈنائستی جو چلی وہ قر کھان گئی؟ اُنھوں کا راجیہ کس نین چینا؟ کس نین چڑھائی کی؟ تم بچپی ہین جانتی ہو ڪی یہم چکر کئی قرتا ہئ۔ یہم کسکو یہی سمجھائو تو سات روز ۾ بُڈی ۾ آ جائینا۔ پرنتو مئرس نہیں۔ اُنسی نہیں ڪوکار ۾ جانی سین ہستری جاگرافي کو پُوُل جائینگی۔ ساری بات یوگ کی مکیہ ہئ۔ یوگ ۾ ہین مایا دوکا دیتی ہئ۔ تمکو سروگن سمپن.... یہاں ہین بننا ہئ۔ کئین پرتگیا کرکی یہی قر نہر نہیں سکتی ہئ۔ مایا بُڑی پربل ہئ نان۔ باب کوپورا یاد نہیں کرتی ہئ تو وکرم وناش نہیں ہوتی ہئ اُور ہین دبل وکرم کرتی رہتی ہئ۔ اُنکو پتا یہی نہیں پرتا اُور کھنی سین یہی سمجھہ نہیں سکتی۔

تم بچپی جانتی ہو ڪی باب غریب نواز، رحمدل ہئ۔ ہم بچوں کو خاص اُور سیکو عام سمجھاتی رہتی ہئ۔ ان پر تیکیوُلر (خاص) ہم سکدام ۾ جاتی ہئ۔ ان جنرل (عام) مکتی ڈام ۾ جاتی ہئ۔ ستیگ ۾ بروبر ان لکشمی نارائن کا ہین راجیہ ٿا ٿر چندرونی، اُنکی باد اسلامی، ٻوڈی آد آئی ہئ تو وہ آدی سناتن ڈرم گُم ہو گیا ہئ۔ بُڑ کا جهاڙ ڪلکنی ۾ جاکر دیکو، فائونڈیشن ہئ نہیں۔ سارا جهاڙ کرا ہئ۔ یہم یہی اُنسی ہئ۔ اب ٿر سین استاپنا ہو رہی ہئ۔ آچا! مینی مینی سکیلڈی بچوں پرت مات۔ پتا باب ڈادا کا یاد پیار اُور گُدمارنگ۔ روحانی باب کی روحانی بچوں کو نمستی۔

ڏارٹا کی لیئی مکیہ سار

- (1) کسی یہی بات ۾ سنشیہ اُناکر پُڑھائی نہیں چورنی ہئ۔ باب اُور ورثی کو یاد کرنا ہئ۔
- (2) ایک باب سین ہین سُننا ہئ، باقی جو پُڑھا ہئ وہ سپ پُوُل جانا ہئ۔ هیئر نو ایول، سپ نو ایول، ٿاڪ نو ایول.....

وردان - کیا، کیون، اُنسی اُور وئسی کی سپی پرشنوں سین پار رہنی والی

سدا پرسنچت پو

جو پرسنچت آنمائین ہئ وی سُو کی سنبند ۾ وا سرو کی سنبند ۾، پرکرتی کی سنبند ۾، کسی یہی سمیں، کسی یہی بات ۾ سنکلپ مادر یہی کوئشچن نہیں اُنائینگی۔ یہم اُنسا کیون وا یہ کیا ہو رہا ہئ، اُنسی یہی ہوتا ہئ کیا؟ پرسنچت آتما کی سنکلپ ۾ ہر کرم کو کرتی، دیکتی، سُنتی، سوچتی یہی رہتا ہئ ڪی جو ہو رہا ہئ وہ میری لیئی آچا ہئ اُور سدا آچا ہین ہونا ہئ۔ وی کیپی کیا، کیون، اُنسا وئسا ان پرشنوں کی اُلجمهن ۾ نہیں جاتی۔

سلوگن - سُیم کو مِھمان سمجھکر ہر کرم کرو تو مهان اُور مِھما یوگیہ بن جائینگی۔